

List izlazi tjedno. Godišnja pretplata
30 Din. Za inozemstvo 60 — Oglasi po
naročitoj tarifi.

GOD. VI BROJ 41
ŠIBENIK, 13 listopada 1935

Rukopisi se ne vraćaju — Adresa ured-
ništva i uprave: ŠIBENIK pp. 17.

Mir Kristov

Rat nije od juče, nego je star kao i čovjek. Zato je Crkva već davno odredila svoje stanovište prema ratu. Možda ništa ne osvjetljuje stav Crkve prema ratu kao neprekidni i stari zaziv u litanijama: od kuge, glada i rata, oslobođeni nas, Gospodine.

Crkva, dakle, u ratu gleda zlo, i to veliko zlo, kad neprestano meće svojim vjernicima u usta moličtu, eda ih Bog očuva od njega, i kad ga meće u isti red s kugom i gladi. Mi dobro znamo da ima slučajeva kad je rat i dopušten. Ti primjeri nisu česti, ali su mogući. O tome ovde ne govorimo. Živimo u doba mašinerije i velikih izuma. Novovjeka prometna sreštva omogućuju ljudima da se za 24 sata telefonski ili radijem obrate na mirovne komisije i medunarodno sudište, da se sukobi mirno riješe, bez krvavog obračuna. Novovjeko ratno oružje je zauzele takve oblike da to više nije ni ljudski, a kamoli kršćanski. Novi ratni strojevi pretvaraju zemlju za par sati u ratne poljane, gradove u ruševine, a ubijaju svaki život od dojenčeta u zipci do bolesnika na operacijskom stolu. Posljedice novovjekog rata su tako strašne da nisu više ni u kojem omjeru prema narodnom dobru što ga treba ratom braniti ili postići. To sami osjećamo na svojoj koži: Osjeća i pobjednik, a kamoli neće pobijeden narod.

To su sve razlozi koji glasno kriče protiv rata.

A znano je da ravnoteža u svijetu te siguran mir naroda mnogo više počiva na medunarodnoj susretljivosti i na poštivanju tudi prava i tuđega dostojarstva, negoli na mnoštvu vojnika i šumi topova. Najbolje jamstvo mira nisu bajonet, nego medunarodno povjerenje i prijateljstvo.

To svi znaju i očito priznaju, jer ih tome uči prošlost i zdrav razum. Ali je čovjek svugdje isti. U njemu prevladava onaj niži nagon, ono obilježje po kome nije daleko od nerazumne životinje. Tako je kod pojedinaca i naroda; kakvi pojedinci, takav i narod.

»Pravo jačega« nije izšlo iz krila Očeva, nego ga je pokvarena narav naturila. To je njezina riječ. A to je tako usvojeno da je i zrak time zasićen, i svi su uvjerenja da tako mora biti. Svi se

Prva obljetnica smrti Kralja Aleksandra I

U srijedu 9 ov. mj. se je navršila godina strašne marseljske tragedije, kad je revolverskim hicima prekinula život Kralju Aleksandru I!

U ovoj obljetnici obnavljaju se u duši naroda oni tužni dani kad je gorko plakao nad odrom svog mrtvog Kralja. Obnavlja se duboka bol koja onda bijaše obuzela sve bez iznimke na pomisao, da je nestalo Vladara koji je radio za dobro i napredak svoga naroda.

Obnavlja se uspomena na marseljsku katastrofu koja je strahovito odjeknula po čitavom svijetu, te je svuda pobudila oštru osudu zločinu.

stva i iskrenu sućut prama državi kojom je mrtvi kralj upravlja.

Obnavlja se tužna slika onoga dana kad je čitav narod sa prijetom, poštovanjem i punim priznanjem primio mrtvo tijelo Kraljevo te ga nedopodijeljenom tugom dopratio do vječnoga stana.

Minula je godina od marseljskoga atentata, a uspomena na Velikoga Kralja uvijek je živa. Njegov će se narod kroz godine i stoljeća harnošu i poštovanjem sjećati Njega — prvočega svoga sina.

Neka je vječna slava Kralju Aleksandru!

Smjernice

Crkva života

Katolička je Crkva otajstveno tijelo Kristovo. Ono je živi organizam, Crkva nije kamena zgrada ni skup proživjelih moralnih i dogmatskih načela. Crkva je ustanova koja zasjeca u život. To je ustanova za ljudi. Crkva ide za ljudima, traži ljudi, živi za duše.

Jer je Crkva organizam, mora da se razvija. Ne može ostati uvijek pri istom. Bitna oznaka organizma jest — da živi, da se razvija. — Lijepo je o tome jednom prilikom govorio znani njemački biskup Faulhaber. —

Krist je zato i poredio svoju Crkvu kvascem i prezrenim gorušćnim zrnom, da nam u slikama prikaže kako je On ustanovio Crkvu kao živi organizam kojim ključa snaga života.

Slava Božja i spas duša! To je vrhovno načelo s koga Crkva polazi u svome djelovanju. Boga moraju slaviti svi narodi i jezici, dušu imaju

spasiti svi razumniji stvorovi, i oni visokih položaja i oni zapušteni brđani.

Zivot doživljuje promjene. Da se je našim starima podignuti, kako bi se začudili modernim tekovinama!

Mašinerija, tehnika! I čovjek je živa mašina. Sve to ide brzo, nezapančenom brzinom. I svaki dan sve to brže. Ko ne ide s vremenom, toga vrijeme ostavlja po strani.

Ako iko mora ići s vremenom, to mora ona ustanova koja je stvorena za ljudi, i to ne samo za one staroga, srednjega, il novoga vijeka, nego za sva tri, i kolikogod ih još bude, zvao se noviji i najnoviji vijek ili doba.

Crkva ide s vremenom. Ona mora ići s vremenom. I svim modernim sredstvima služiti da što više pridonese slavi Božjoj i spasenju duša. Crkva to čini, Crkva tako mora činiti, inače ne odgovara svrsi za koju je stvorena, koju joj je njezin Osnivač označio.

dam poglaviti grijeha je tu zastupano, ne znaš koji više, ali onaj drugi po redu sigurno prevladava. Lakomost, grampljivost, koja hoće sve sebi, koja gleda samo sebe, kojoj nije do toga da drugi radi toga trpi i strada. Onaj živiski nagon u kome nema ni najtanjug vlastna onog poštenog, ne kršćanskog, nego ni naravnog osjećaja za pravdom.

Čovjek posumnja u kulturu i njezin moći uticaj. Ali to ne možemo zanikati, nego žalosno ustanoviti, kako i to ide u pozadinu, a pred svime otkrće onaj pretjerani nacionalizam proti kome je i Bog i Crkva i pošteni razbor.

Sveta je ljubav prema narodnoj gradi. Ali njezin čar blijeđi kada ta ljubav graniči s ne-

pravdom prema drugima. Onda to više nije dobro, nego zlo, koje zaziva prokletstvo odozgora. — Pod plaštem domoljublja se sve krije. To je u najviše slučajeva gadna strast pohlepe koja neće da znaće za tude jude.

Nemojte misliti da se to samo krije pod plaštem nacionalizma onih velikih naroda. Ne, to isto je i kod onih manjih. Samo što to ne može doći do izražaja. Samo da je izmijeniti uloge, pa biste vidjeli da je tako, ako ne i jednak.

Zao duh je zavladao, i on ne da narodima da se mirno razviju; ne da se mira onima koji bi htjeli nesmetano živjeti u ograda svoga stana.

U nama, u čovjeku je zadnji razlog i ratu i krizi i bijedi i ne-

Svako doba ima svoje potrebe, pa i ovo naše doba ima svojih potreba. Crkva nam ih ukazuje. Ona ima visoke vidilice i jake dalekozore koji vide preko gora i dolja. I kad ona nešto reče, onda njezina riječ nešto znači. Stara je ona i iskusna, dobro smisli prije nego reče.

I kad ona danas, ne samo želi, nego ukazuje rad u katoličkoj akciji, od koje najviše očekuje, onda su ta pitanja izvan svih rasprava. — Katolik je onaj koji se pokorava godredbama Crkve. To treba već jednom shvatiti. Ko je u tome neupućen, neka se dade poučiti, pa će nestati onog laži-katoličanstva i u građlu i u selu, prema kome se misli da si ispunio sav zakon i proroke, ako prebereš krunicu i tri puta uzdahneš.

Katolicizam je organizirana snaga, a u organizaciji treba slušati.

Nemamo mi onoga čuta — osjećanja s Crkvom. Sto Crkva reče, što sv. Otac reče, što biskupi reku, onako mora biti. Katolik mora biti uvjeren da ga vodstvo Crkve neće stranputice odvesti. Učiće ga dobru i samo dobru. To treba shvatiti i prodrijeti s time. Uspavane i trome duhove treba potresti i staviti u pogon. Sve slavevi Boga; i živu i neživu prirodu, samo neće čovjek.

Zato je katolička akcija, da to jednom u korjenu ispravi.

Filipinski otoci se nalaze s jugozapadne strane Azije u Velikom oceanu. Na tim otocima je grad Manila. Taj grad ima i sveučilište.

Na otocima vlada veliko vjersko neznanje, a svećenika je malo, kao i u našim krajevima. Zato se je na sveučilištu ustanovio posebni otsjek profesora i daka koji se bave vjerskim poukom prostog puka, posebice omladine.

Ti moderni apostoli su ozbiljno shvatili svoj zadatak i već su ove godine spremili oko 939 djece za prvu sv. Prcišć.

prijateljstvu i svadbi i progostvu.

Medunarodna je atmosfera nabijena. Ti dogodaji neće mirno proći; očešće se i o druge narode. Svet u strahu čeka. — Nama katolicima, koji slušamo, na čelu je voda kojemu je geslo: Mir Kristov u kraljevstvu Kristovu! Mi smo sljedbenici Ongoga nad čijom se kolijevkom razlijegao nebeski glas: Mir ljudima dobre volje! Onoga s čijih su usana odjeknule božanske riječi: Blaženi mirotvorci, jer će se sinovi Božji nazvati.

Svaki pojedinac i narod koji se kupi oko Kristova namjesnika biće vrijedan da čuje iz ustiju Ongoga koji ravna sudbinom pojedinaca i naroda: — Mir vama — Ne bojte se — Ja sam!

Nedjeljno evanđelje s poukom

XVIII nedjelja po Duhovima

EVANDELJE SV. MATEJA 9, 1-18.

U ono vrijeme: Ušavši Isus u ladicu, preveze se, i dove u svoj grad. I gledao je mu uzeta koji je ležao na postelji. I videoči Isus vjeru njihovu reču uzeću: Užadaj se, sinko, oproštaju ti se grijesi tvoji. I eto! neki od književnika rekoše u sebi: Ovaj psuje. A kad Isus vidje misli njihove, reče: Zašto mislite zlo u srcima svojim? Što je lakše reći: Oproštaju ti se grijesi tvoji, ili reći: ustani i hodi? Ali da znate da Sin čovječji ima vlast na zemlji oproštati grijeha; tada reče uzeću: Ustani, uzmi postelju svoju, i podi kući svojoj. I ustaže, i otide kući svojoj. A mnoštvo videoči poboja se, i proslavi Boga koji je dao takvu vlast ljudima.

POUKA

Božanski Učitelj dolazi u svoj grad Kafarnaum. I čim se je doznao da je došao, odmah dovedoč preda nj bolesnike. Među ostalim donijeli su mu čovjeka uzeta, koji se nije mogao mičati sa svoje postelje.

Puni pouzdanja bijahu oni ljudi, sigurni da će Isus ozdraviti onoga bolesnika za kojega može. Ta učinio je On veća čudesa, oni su bili svjedoci tih nadnaravnih i čudovitih djela pak učiniće sigurno i ovo. A Isus kao da ne zna što oni hoće. Zapostavlja njihovu želju za ozdravljenjem tijela — ozdravljenju duše. Ovaj nesretni čovjek nije bio samo bolestan na tijelu nego i na duši. Bio je griešnik. Teški grijesi su tišili njegovu dušu i ti su bili uzrok njegove bolesti. Trebalо je najprije izlijeci njegovu dušu; pak mu veli božanski liječnik duša: „Ustan, sinko, oprošteni su ti grijesi!“.

S ovim činom htio je božanski Spasitelj upozoriti sve, da kudikamo treba više paziti na zdravlje duše nego tijela. Nažalost taj nauk Isusov mnogima je ostao sakriven, neće da ga razume. Razboli im se ko u kući, onda hitro zovi liječnika, kupi lijekove, a malo se misli na to da se pozove svećenika, liječnika duše. Mnogi zovu, ali onda kad je već kasno, da se bolesnik ne uznemiri.

Bolest je posljedica grijeha. Tu je korijen zla i stoga treba najprije ukloniti uzrok. Ne čekati zadnji čas kao da su sakramenti nosioci smrti. Ne! Po sakramentima mi primamo život, oni nam liječe dušu, a duša mnogo dјeluje i na zdravlje tijela. Mirna savjest i čistoća duše su prvi uvjet zdravlja.

Ne smijemo zaboraviti da je Bog gospodar duše i tijela, smrti i života. U Njegovim je rukama i naše zdraavlje. To mnogi osjećaju pak u bolesti dižu svoje ruke k Gospodinu i mole. Ali kako ćemo moliti Gospodina s grijehom na duši? Naša molitva ne može biti prijatna Gospodinu, ako nismo s Njim u prijateljstvu, ako nismo čisti na duši. I zato najprije — očistimo dušu.

Podlistak

Ostaviću zemlju

Zar me je prvi put nježno ošenjilo mjesecovo lišće, da kasnije, pod bjeličastom krošnjom njegovom, bđejem s oporom mislima, bolima i besanicom: krvavim plačem samca...?

Zar su mi noge uputili da koračaju cestama, prašnjavim sagovima i asfaltnom užarenosću, da bi mogao susretati mrke, tude ljudi, kojima plamti iz očiju strast vlastitih interesa?

Zar sam ubačen, kô sičušno zrno, u svemirski nezaustavni mlin, da me gnječe i sapiju sile, te ubrz, usitnjen iščeznem kô nepoznato?

Uspinjem se kamenim, trnjavim stepenicama života osjećajući, misleći i radeći, da mi postanu odurni i teški i osjećajsi i mriji i napori.

Sve što imam od požrtvovanja za druge biće poslije patničke zapuštenje smrti, pratnja uz miris cvjetnih vjenaca i svjeća, da me, možda, uz tutnjavu glazbe pošalju... nekako... tamo... za ona crna vrata vječnosti, koja će se naglo rastvoriti i iz njih se pomoliti nešto strašno i neznatno što se pritajilo tamo i što nas konačno sve čeka — — —

Isus onom bolesniku naglasuje: Sinko uzdaj se! To znači: vjeruj. Bez vjere ne možemo se približiti Gospodinu. Vjera treba da oživljava svaku našu djelu. Bez vjere nema oproštenja, bez prave vjere ne vrijedi ni naša molitva, niti se možemo nadati bilo kojem dobru. Čvrsta vjera je potrebna i tu leži neuspjeh naših molitava, jer nemamo prave vjere koja živo vjeruje i u Boga se pouzdaje, a ne u čarolije i praznovjerje.

Bolesnik je došao k Isusu s pravom vjerom, zato mu je i oprostio grijehu, a kasnije povratio i zdravlje. I mi više puta zovemo svećenika da molim nad bolesnikom, nosimo odjeću bolesniku, da je blagoslov. To je dobro i lijepo, ali jedino onda kad to činimo s pravom vjerom, a ne s praznovjerjem, koje nema ništa zajedničkog s vjerom. Praznovjerje je grijeh.

Farizeji se čude, pače tvrde da Isus psuje Boga, što je onom bijedniku

Na braniku

Velika dobročinka

Evanđelje kaže da je Krist svuda prolazio čineći dobro. To čini i Njegova Crkva — gdje god se pojavljuje sru svoje blagotvorno djelovanje kao najveća dobročinka čovjekova.

Uz luč vjerskih i moralnih istina donosi luč prosvjete. Brigom Crkve podizale su se kod svih pokrštenih naroda i prve osnovne i više škole. Te su se škole otvarale ponajviše uz sa-mostane, župničke crkve, a pogotovo u sjedištu biskupija. Prvi učitelji bili su redovnici i svećenici. Tako je drugo, tako je kod nas.

Već u doba narodne dinastije hrvatskih kraljeva spominju nam povijesni spomenici kako su u raznim mjestima Dalmacije redovnici osmivali prve škole. Te su škole dale odgoju svim odličnjim sinovima našega naroda. A ko je najviše pridonio ostvarenju naših najviših znanstvenih zavo-voda u Zagrebu, ako ne dakovacki biskup, veliki Strosmajer?

Još i danas je svećenik i vjerski i prosvjetni učitelj. Bez ikojih dopri-nosa i nagrada on i danas drži tečajeve na kojima uči zapuštenu djecu, a i odrasle, kako će prebirati ono crno zrno na papiru otisnuto. Kad spremi teren i naputi našega čovjeka, kako bi se trebala i za školsku zgradu pobrnuti, onda dode učitelj i nastavi radom. Ali prvi led probije svećenik. On ispije onaj najgoriči napitak koji može ispitati samo čovjek kome je sva-ka stanica prožeta onom velikom ljubavju kojoj je roditelj gore na Čebesima.

Katolicizam je i ona pitoma mladica koja oplemeni surovu stabljiku. Katolicizam mekša i kroti opore čudi naroda. Tijekom vremena je iskorjenio okrutne običaje, obuzdao osvajačke težnje fizički bronjivih i jačih naroda.

Dah vjetra s dalekih ostrva nosi mi docijaj s vječnošću a nježni traj laganih zvjezdanih krila šalje mi pozdrav iz daleke, krasne, vječne do-maje. Oh, da, tamo me čeka sdrasni smješak koji ovdiye nikad nije mogao proći mojim usnama, tamo će me blago milovati čisti pogledi koji su me ovde samo ogorčavali. Oh, ostaviću kaljavu zemlju s malenim mozaikom blještavih dragulja mojih nepoznatih djela, i neću više bacati svoju sjenku na prašnjavu zemlju, već na bijeli put Vječnosti: ne nepoznate, tamne, već drage poznate vječne Domovine.

Z. M.

Jedno pismo

(biskup Srebenić poslao je uredništvu „Jadranske straže“ ovo:

P. n.
Uredništvu „Jadranske Straže“
Split

Ban Jelačićeva ul. 1.

Istovremeno s nazočnim listom vraćam „Jadransku Stražu“, jer ne mogu biti njezinim preplatnikom.

„Jadranska Straža“ bi moralna biti ozbiljna revija s ciljevima koji odgovaraju tradicijama i osjećajima našega naroda. Mjesto toga povodi se za listovima a la „Interessantes Blatt“

oprostio grijeha. Slijepci su, jer neće da vide, da je Isus Bog koji ima tu vlast. I baš zato oni hule i psuju Bo-ga, jer neće da priznaju Njega kojega je On posao.

Farizeji se danas pridružuju ve lika četa kršćana koji s najrazličitim psovima vrijedaju Gospodina Boga i sve što je na zemlji i na nebu lijepa i plemenita.

Gadan je to grijeh. Grijeh, koji je naša narodna sramota. Svi moramo ustatiti proti toj nesreći i groznom grijehu psovke. Psovač huli Boga, hoće da Ga zbací s Njegova prijestolja, bača svoje stijelice iz gađnog srca da s njima ubija Stvoritelja svoga. Ali se te strijelice vraćaju nazad, na njegovu glavu, i sazivlju Božje prokletstvo. Ne budimo psovači i nastojmo svim slijepima da uništimo tu sramotu i da uvi-jek i posvuda dademo hvalu Gospodinu.

— da u Jugoslaviji dolazi na svaki 2600 ljudi jedna škola, a na svakih 360 ljudi jedna birtija,

— da u glasovitoj kaznionici Sing-Sing u Americi dobivaju kažnjenci sladoledi i naranče,

— da u londonskim bolnicama trebaju godišnje do 20 milijuna litara mlijeka,

— da u Sjedinjenim Državama živi 2248.000 Židova,

— da je polovica stanovništva u Kanadi mlađa od 25 godina,

— da srce odraslog čovjeka redovito učini 92.000 udaraca na dan,

— da u Engleskoj ima 1002 bolnice sa 73.186 kreveta i da je prošle godine u njima ozdravilo preko milijun bolesnika,

— da je jedina štampana knjiga među Eskimima sv. Evanđelje,

— da u Nizozemskoj već punih 100 godina nije bilo rata,

— da Engleska mobilizira svu ratnu mornaricu,

— da su njemački listovi počeli sve jasnije pisati neka se Njemačkoj vrate njezine kolonije,

— da su u Pragu izumili britve od stakla, i da su prvi pokusi vrlo uspjeli,

— da najvišu starost dožive Bugari,

— da je iz Londona moguće telefoniратi u sve države svijeta, osim u Albaniju,

— da je engleska pošta imala lanjske godine oko 2 milijarde i po dinara čistog dobitka,

— da najviše vojnika ima Rusija a najviše vojničkih aviona Francuska je na katolike vršio Jefticev režim kuhao u mračnim masonskim dupljama?

Križarske vijesti

NOVA KRIZARSKA BRATSTVA osnovana su u: Sićicama i Vaški (okružje Zagreb).

TEČAJ U ZAGREBU. Na duhovnim vježbama i tečaju u Zagrebu koji je održan od 29 IX — 6 X t. g. učestvovao je lijepi broj članova iz raznih mjesteta. Du-hovne je vježbe vodio o. Turčić D. I., na tečaju su predavali funkcioneri VKF.

PRIREDBE. Uz one koje smo navedli u zadnjem broju, još će biti na 27 ov. m. proslava križarskog dana u Ogulinu i Viljevu.

KRIZARSKI DOM u Klakaru je navedeni način blagoslovjen.

AKADEMIJU je priredilo splitsko križaričko sestrinstvo Lučac u prošlu ne-djelju.

POSVETU KRIZARSKE ZASTAVI imalo je društvo u Draškovicima.

PROSLAVA križarskog dana bila je u Predrijevu. Izaslanik iz Zagreba bio je dr. Cicak.

KRIZARSKI KALENDAR nalazi se štampi te izlazi ovi dana.

„Masonstvo protiv katoličke Crkve“

Knjiga je obogaćena sa 20 ilustracija na finom glatkom papiru. Te slike dokumentiraju ono što je u knjizi pisano o masonstvu, i prikazuju lice o kojima je u njoj govora. — Usprkos tomu i bogatoj opremi djelak koja ima preko 180 stranica, knjižarska cijena mu je udarena na 30 dinara. Ako pak neko istodobno naruči i krasan moderni socijalni roman „Novac“ (od Colette über), preveden s franc. Ivo Sumić, 170 str., cijena 10 din. izdanje „Križa na Jadranu“, uživa izvanredni dvostruki popust i oprost od poštarene, te obe knjige može dobiti za 32 dinara. — Naručuje se kod pisača: Dr. Antun Pilepić, Bogo-slovno sjemenište, Split — Dalmacija

svetog Svetog.

„Svagdanji poklon Presv. Oltar Sakramenu“. Euharistiski molitvenik priredio Msgr Dr Ferdo Rožić. Izda-vo Društvo sv. Jeronima u Zagrebu Str. 352 i slika. Spretni oblik 8 na 12 cm. Dobar papir i slog. Uvez crna na zlatnim natpisom i svilena vrpca za kazalo. Cijena 15.— din. Jeronimski članovi koji uzmju ljetošnja izdaja, dobiju molitvenik za 10.— din.

Novi Jeronimski molitvenik „Svagdanji poklon“ zasljužuje u svakom po-gledu, da se nade u ruci vjernika prošri u što većem broju u hrvats-

kom narodu....

Dobre knjige

Nova knjiga o masonstvu. — Dr. Antun Pilepić, svećenik splitsko-ma-skarske biskupije i bivši urednik bivše revije „Križa na Jadranu“, izdao je vrlo zanimljivo i dokumentirano djelo:

Po državi

REMETINEC je imao visoke goste u prošlu nedjelju. I to one najviše — vodu vjerskog i narodnog. Dr Bauer je obavio posvetu kapelice, a dr Maček je bio kum zvona. Tajnik nadbiskupov je imao misu a kod oltara su bili jedan i drugi voda. Nadbiskup i dr Maček su bili burno pozdravljeni od brojnih puka koji je bio ponosno što u svojoj sredini vidi svoja dva prva sina.

HRVATSKA JE HERCEGOVINA plivala u moru hrvatskog oduševljenja. Zbor u Ljubuškom, koji se je održao prošle nedjelje, je jedna od najvećih ovogodišnjih manifestacija hrvatske misli. Dva deset i pet hiljada ljudi je urnebesno klicalo dr Mačeku i Hrvatskoj. — Tako i treba. Bosna i Hercegovina su bile i ostale dobre hrvatske sestrice. — Na zboru je dr Šutej rekao ovo: »Posao me je vodio ovih dana u Zagreb, gdje je rješavano jedno važno pitanje i mogu vam reći, da smo zadovoljni. To naše zadovoljstvo neće ostati samo pri tome, nego će to ubrzo biti i zbilja. Kad se sjetite do koji dan ovih mojih riječi, vidićete da smo radili jedan važan i težak posao. Mi smo delegatima iz Beograda rekli: duša Hrvata plemenita je, ona nikome ništa neće oduzeti nego traži za svakoga jednako pravo... Vidili ste što znači svijest koju ne može nikо srušiti, jer je ta svijest prodrla u domove medu žene, djevojke i djecu.«

OPĆINE dolaze u ruke hrvatskoga puka. I pravo i dostojno je. U Omišu je bila postavljena samo jedna lista — suvremeno je i govoriti koja. Sela omiške općine su glasala preko 95 posto. I u Sutivanu su takoder, bili općinski izbori — I u drugim će gradovima i mjestima zaredati, jer je na stotine općinskih vijećnika dašto ostavku.

UDRUŽENA OPOZICIJA vijeća u Zagrebu. Trodnevni razgovori završeni su sjednicom kojoj je predsjedao dr Maček, U čast delegata priredio je svečani ručak msgr Stjepan Korenić, kanonik zagrebački.

OSTAVKE OPĆINSKIH ODBORA. U samom požeškom kotaru uslijedile su ostavke općinskih odbornika u: Stražemanu, Velikoj, Jakšiću, Pleternici, Požegi, Vanskoj, Mihaljevcima, Kutjevu, Breštu i Ruševcu. — Još su dalji ostavku sv općinski vijećnici u Ivanicu-gradu. — Prvremene općinske uprave imenuju se u Sinju, Trilju i Trogiru. Sve tri općine dobiće u svoje ruke vode hrvatskog pokreta.

ZAGREBACKA DRUSTVA izabrala su ovih dana veliki međunarodni odbor za pomoć gladnjima u Hercegovini. Odbor će sabirati novac, živežne namirnice i odevne predmete. — Isto su učinili i u Osijeku.

RADIO ZAGREB iskazuje za lansku godinu pri glavnici od po milijuna 42.000 dinara čistog dobitka

ŽALOSNI BROJEVI. Lanske je godine bilo na našim rudnicima 179 smrtnih nesreća, teško ranjenih rudara bilo je 320, aš lako ranjenih 1900.

HRVATSKA KATOLIČKA ZAJEDNICA u Americi je imala 14 rujna ove godine svoju konvenciju, na kojoj je stvoren program rada za iduće tri godine. S konvencije su poslani brzozavni pozdravi nadbiskupu dr. Baueru, nadbiskupu koadjutoru dr. Stepincu i vodi hrvatskoga naroda dr. VI. Mačeku.

SARAJEVSKI I DUBROVACKI BISKUP svim silama nastoje da se preparandije časnih sestara svakako održe. Gradanstvo ih u tome radu potpomaže. — Uvijek biskupi na braniku naših kulturnih ustanova.

BLAGOSLOV temeljca nove župničke crkve u Vidu vrlo svečano je obavio prešte nedjelje preuzvišeni dr. Bonefačić splitski biskup.

DAN KATOLIČKE OMLADINE je ove godine proslavljen u Subotici na vrlo svečan način. Sva hrvatska katolička omladina se je našla na okupu i uz zvukove glazbe prošla gradom. Akademija je bila s vrlo biranim programom.

DUHOVNICI katoličke akcije u zagrebačkoj nadbiskupiji održali su vrlo uspješnu konferenciju. Konferenciju je prisustvovao i govorio preuzvišeni nadbiskup — koadjutor, a referat je održao dr. Dragutin Kniewald, sveučilišni profesor.

DRUŠTVO SLAVENSKIH FRANJEVACKIH PROFESORA osnovano je na završetku kongresa koji je održan u Zagrebu. Za predsjednika je izabran o. dr. K. Vyskočil, provincijal u Pragu, za potpredsjednika o. dr. Harapin, a za tajnika o. dr. A. Crnica.

Među nama

Na obranu naših srednjoškolaca

Poštivati narodne velikane, biti zahvalan onima koji rade za narod i za nj život svoj žrtvuju, sveta je dužnost svakog naroda. Naš narod i naša omladina shvatili su uviđek veličinu te narodne dužnosti, ali tim su baš često i pravili svoj tobože „najveći grijeh“.

Tu dužnost ili taj „grijeh“ napravila je nedavno i šibenska srednjoškoška omaćina svojim sudjelovanjem pogrebu narodnog zastupnika i zaštitnika dra Sime Vlašića. Srednjoškolska omladina je u općoj narodnoj klicalo dr Mačeku i Hrvatskoj. — Tako i treba. Bosna i Hercegovina su bile i ostale dobre hrvatske sestrice. — Na zboru je dr Šutej rekao ovo: »Posao me je vodio ovih dana u Zagreb, gdje je rješavano jedno važno pitanje i mogu vam reći, da smo zadovoljni. To naše zadovoljstvo neće ostati samo pri tome, nego će to ubrzo biti i zbilja. Kad se sjetite do koji dan ovih mojih riječi, vidićete da smo radili jedan važan i težak posao. Mi smo delegatima iz Beograda rekli: duša Hrvata plemenita je, ona nikome ništa neće oduzeti nego traži za svakoga jednako pravo... Vidili ste što znači svijest koju ne može nikо srušiti, jer je ta svijest prodrla u domove medu žene, djevojke i djecu.«

Prebijeti plastičnošću prepručavaju na tlo raznih dogodaja, vezanih za različita vremena i osobe, kao da ne osjećaju, ne poznaju granice šetališta. A ja se često priključim, naslojenom o drveće, do ušiju dopiru nevezani, rastrgnani djevoli razgovora, pa, kadikad, kombiniram, sastavljam i povozujem.

Tako sam jednom, bez osjećaja i misli, izgubljenih sila stajao do sivkastog debla, a slušnih organa mi se jače primao huk glasova, te sam, nadodajući i premišljajući, kombinirao ovo:

— U nekom gradu živio vrlo znan čovjek „plemenitog i uvišenog zvanja, koji je, u svoj savjesnosti i dobroti, volio nad sobom imati nadziratelja.“ I bio čovjek osjećajan i iskren, kô meka djetinja duša, te bi se neko izrazio: naivan.

Ja sam se pod širokom krošnjom žanju i ne mogoh se pribратi da li je ovo kombinirala moja uvrijedena mašta, ili sam uistinu čuo; da li se je ovo dogodilo u starom ili novom vijeku. — Kukavičluk i barbarstvo!

S.

Možda je i ovo bilo

— Suprotnost, protivurjeće. Često sam, i kao mladić, zalazio na one osamljene ceste, koje — ma da se ne gube u nedogled, već su s jasno ocrtanim završetkom — čine nam se nepojmljivo dugim u onom slijedu brzog, jednoličnog šetkanja dvojice.

Sastala se skupština gradskih pravaka; poštenih, dostopanstvenih, mirnih i lijepih — surovih, naprasitih, bezdušnih, s grubim crtama lica. U toj mješavini značaja, pogleda i izražaja, jedan digne se, praćen dubokim mukom ostalih, i iznese prijedlog:

— Neki naši gradani prisustvovaju sahrani čovjeka, ne istaknutog po položaju, već obilježenog od onih nižih, prostijih, zbog svoje blagosti i poštenja — oplakivanog od čitavog malog naroda susjednog nam grada, s kojim mi nismo u dobrim odnosima. Ja zahtjevam i nalažem, jer su se iznevjerili i pobunili, pokazali nedisciplinovani i neodgojeni, da slvano vijeće najstrože kazni te gradane, koji su odali počast mrtvom neprijatelju.

I na prijedlog tog „plemenitog čovjeka“ svi mrtvo, pužavo podignu ruke, micane strahom i kukavičlukom, na pristajanje da se kazni.

Ja sam se pod širokom krošnjom žanju i ne mogoh se pribratiti da li je ovo kombinirala moja uvrijedena mašta, ili sam uistinu čuo; da li se je ovo dogodilo u starom ili novom vijeku. — Kukavičluk i barbarstvo!

Vidov

Zadrugarstvo u šibeničkom kotaru

Ko na brzu ruku pregleda zadruge i njihovo poslovanje u Šibeniku i okolici, dobiće vrlo slabu sliku. A ipak je jednom i u šibeničkom kotaru bio razmahan zadružni pokret. Još desetak godina prije rata osnovane su kreditne zadruge u Prvić-Luci i u Prvić-Šepurini, ali su obe „seoske blagajne“ radi neurednih poslovnih morale prestati s radom. A one u Šibeniku i u Vodicama završile su odmah po ratu najviše radi prebrojnjeg članstva i preraširenog djelokruga. Danas imamo u cijelom kotaru samo dva kreditna zadruge, i to: u Skradinu, i u Primoštenu, koja izdiše i stvarno likvidira.

Kreditna organizacija bila i u drugom obliku, kao štedionice ili banke, također nije pokazala najbolje rezultate. Ono malo domaće prištrednje bili su pokupili nešibenički zavodi čije je poslovanje prestalo nastupom novčane krize. Današnja četiri zavoda sto u Šibeniku postoje ne izdaju zajmova. Prema tome, ma koliko se trudili, nema izgleda da bi moglo i kreditno zadružarstvo oživiti prije nego li se uredi pitanje razduživanja sefakta i prije nego li u ovom čisto seljačkom kraju ne oživi promet novčanica.

Potrošne zadruge bi dobro došle ovome narodu, a u svoje vrijeme su i postojale: u Murteru, Triesnu, Betini, Zloselima, Vodicama, Tribunjima, Šibeniku, Zlarinu, Zablaču, Mandalini i Primoštenu. Više ne postoji nijedna takva zadružna, a nekoje su svršile ogromnim deficitom koji su moralni članovi podmirivati. Ali je i kod ovih zadružnih kriva velika razgranost djelovanja.

PROIZVODNO ZADRUGARSTVO je doživilo slom s tri strane i to: u Triesnu s uljarskom, u Šibeniku s vinarskom, a u Rogoznicu s ribarskom zadružnjom. — Stvarno se može reći da je sve vođeno bez sistema, tek se pojedini, onako po domaću rečeno: za-

drugarski kopracaju!

Danas postoje osam zadruga začlanjenih u Zadružnoj Matici. Medu te spada i uljarska u Murteru, vinarska u Triesnu i brodograditeljska u Betini. — U Zadružnom Savezu u Splitu začlanjene su: vinarska u Dalmatinu, Kraljice, ribarska u Murteru, Jezera i u Prvić-Luci, koraljsko-spužvarska u Zlarinu, sružarska u Krapnju, kreditna u Primoštenu i radničke preduzimačke u Šibeniku i u Mandalini. A u zadnje vrijeme i mljekarska i potrošna u Šibeniku. Postoji još i po koja „divlja“ zadružna — Tako se zovu one koje nisu nigdje začlanjene i koje su pod sudskom revizijom. — Ali te uopće ne rade, osim potrošne u Krapnju. — Ovdje ne govorimo o zadružama državnih službenika; one su začlanjene u svom Savezu u Beogradu.

Evo zadnje računsko stanje Savezovih članica:

Aktiva:	gotovina	Din. 33,624.81
	dužnici	" 239,982.25
	zaliha robe	" 195,114.96
	inventar	" 292,645.60
	razno	" 16,253.62
		Din 777,621.24

Passiva:

Uložci na štednju	Din. 16,203 —
vjerovnici	" 402,933.95
udjeli od 357 zadružna	" 79,340 —
rezerve	" 37,178.83
ostali fondovi	" 241,965.46

Din 777,621.24

Ove male brojke mogu na neupućenog čovjeka djelovati kao da su to zamrli ostaci nekadašnjeg rada. Ne! to su zapravo brojke zadružarstva koje oživljuje. I to je upravo ono što pravoga zadružara tješi i daje mu nade da će preustrojene zadružne ustanove biti postavljene na čvršćim temeljima.

Dalmatinske zadružne centrale bi morale posvetiti veću pažnju zadružnom gibanju u Šibeniku i okolici. Na

Po svijetu

TALIJANI su osvojili Aduu. Do sada palo je 10.000 Abesinaca i 3000 Talijana. — Kako će se stvari razvijati? Budućnost nije ružičasta.

KATOLICKO SVEUCILIŠTE u Salzburgu otvorice se u najskorije vrijeme.

U BUGARSKOJ je opsadno stanje. Na 3. o. mj. je imala biti velika proslava prilikom kraljeva dolaska na prijestolje, ali je odgodena zbog događaja koji su našli odjek u svim krajevima zemlje.

NJEMACKI KOLOS se širi. I Memel je dobio sa 92 posto glasača.

KATOLIČKI DNEVNIK za nezaposlene radnike počeo je izlaziti u New-Yorku pod naslovom »The Catholic Worker«. — Gdje smo mi?

NOVI AVIJONI. Engleska tvornica avijona Armstrong gradi sada osam putničkih aviona. Svaki će biti za 66 osoba, a ići će brzinom od 300 km na sat.

KULTURAN NAROD — Mala država Austrija poslala je lanske godine pošt 278 milijuna pisama, 128 milijuna dopisnica i 244 milijuna tiskanica. Svega 712 milijuna poštanskih pošiljaka.

NA SVIJETU ima 32,495.858 telefona. Od toga se nalazi u Evropi 34.79 posto, 4.37 u Aziji, 2.27 u Australiji, 2.1 u Južnoj Americi, 0.84 u Africi, a ostalo u Sjevernoj Americi.

OZDRAVILA NAJEDNOM 14-godišnja djevojčica Miss Toley iz Dromahair, koja je na štakama došla na hodočašće Našoj Gospi od Knax u Irskoj.

CRNACKI KARDINAL. Ove je godine proslavljena 100-godišnjica rođenja kardinala Gibbonsa koji je vrlo mnogo radio za američke Crne. Te su ga nazvali crnackim kardinalom.

VATIKAN je potpisao s talijanskim vladom koncesiju, prema kojoj će u slučaju avionskog napadaja na Rim biti sačuvan vještačkom maglom i Vatikanski grad.

KOMUNISTA SE OBRATIO. Albert Pilon, komunista iz Montreala, izjavio je pred velikom katoličkom skupštinom da se obratio i da je stupio u katoličku Crkvu.

OTSAO U SAMOSTAN Bernardo Ignace, argentinski konzul u Braziliju.

KINESKI KATOLICKI KNJIŽEVNIK O. Ma-Siong je preveo na kineski je

Naši dopisi

BETINA

Ako je ikoje selo u šibeničkoj okolici osjetilo bol za pok. dr Šimom Vlašćem, to je u punoj mjeri osjetila Betina, u kojoj pok. dr Vlašić ima 99% vjernih, neslomljivih pristaša. Neocekivana, prerana smrt neprežaljenog pokojnika, koja je dne 22 IX u nedjeljno jutro najavljena tužnim brecanjem zvona sa visokog betinskog zvonika mjestu i okolicu pritisla je kao teška gora hrvatska betinska srca. Svoju žarku ljubav, odanost i zahvalnost te potresnu bol prema dragom dr. Šimi očitovali su Betinjanji žalosnim zvukovima zvona, koja su više puta na dan bolno jecala, pa crnim zastavama i suzama. Njegovu je smrt na nedjeljnoj pjevanoj misi komemorirao župnik Vijošić te pozvao sve, da prisustvuju sutra, u ponедjeljak, svečanim zadušnicama za velikog pokojnika. Narod je taj tužni ponedjeljak svetkovao kao mrtvi dan. U crkvi je podignut veliki katafalag. Zadušnicama su korporativno prisustvovale sve bratovštine, svih crkvenih pjevači i brojan narod. Pedeset najodličnijih Betinjanina, otišlo je s dva vjenca u Šibenik, da dočekaju mrtve ostanke svoga branitelja i dobrovrtora — jedan vjenac s hrvatskim grbom u sredini, uime sela Betine, a drugi uime mjesnog odbora „Hrvatskog Rađeša“.

Na sprovod u Tijesno otišlo je preko 450 Betinjanina noseći tri vjenca: hrvatske betinske sloge, hrvatske betinske omladine i betinskih Hrvatica. Crkvinarstvo i bratovštine su korporativno sudjelovali.

Lijepo je bilo vidjeti „Kćeri Marijine“. Osam njih u društvenoj odori, sa crnim florom oko ruke išlo je uz ljestve kao počasna straža, a njihova starješica gđica Jerina Skevin nosila je pred ljestvom divnu kitu karamfila.

Dvadeset i četiri betinska broda sa crnim zastavama pravili su špalir kod rta sv. Andrije na ulazu u tješnjansku luku parobrodu koji je vozio velikog pokojnika, i drugim dvama, što su vozili njegovu pratnju. I za sprovoda dr Vlašića još uvijek u Betini traje i vanjska žalost. Na trideset dan njegove smrti održaće se svečane zadušnice za ispojok njegove blage duše u svetištu Gospe od Gradine.

Betinski Hrvati izrazuju vječnu zahvalnost dr Šimi Vlašiću i mole Svečinjega, da mu udjeli najljepše rajsko naselje među velikanicima, mučenicima i svećima hrvatskog naroda.

SOLINE (Dugi Otok)

KRIŽARSKI TECAJ. Šibeničko Okružje posalo je brata Tonka Gazzari-a, da posjeti naše bratstvo i održi tečaj. Brat izaslanik je stigao 12—9 i zadržao se tri dana. Križari su se veselili njegovom dolasku, jer su znali da će mnogo naučiti od požrtvovnog brata izaslanika. Odmah prvim predavanjem zano je svu braću za križarske ideale. Predavanja su bila ideološka i vjersko prosvjetna. Predavao je zanimljivo i od srca. Što je nama govorio da činimo, to je i sam činio. Braća su ga mogla vidjeti svakog dana pri stolu Gospodnjemu. Zahvaljujemo šibeničkom križarskom okružju i požrtvovnom bratu Tonku na uloženom trudu. Našem okružju bismo bili zahvalni kad bi nam češće slalo braću koja će nas poučiti i odusjevljavati za rad oko našeg narodnog preporoda.

RUJANSKO KRIŽARSKO VIJEĆE. Naše križarsko bratstvo održalo je svoje godišnje glavno vijeće u nedjelju 15—9. Braća su pomjivo saslušala izvještaje odrbnika. U radnoj godini se je održao lijepi broj sastanaka i predavanja, koliko s članovima, toliko i sa Malim Križarima. Poslije izvještaja prešlo se je na biranje novog odbora. Izabrani su: kao vođa: Stipanov Marijan, zamjenik vođe: Stipanov Srećko, tajnik: Marin Šime, blagajnik: Maletić Darinko, voda M. K.: Kolić Augustin, rezvizi: Dužić Joso i Stipanov Mirko. Nadamo se da će braća novi odbornici sve sile uložiti da naše bratstvo bude jedno od najboljih. Svu braću i sestre diljem hrvatskog doma pozdravljamo našim „BOG ŽIVI!“

KOMUNISTIČKO PRIZNANJE. — Francuski Komunistički list Humanité piše o katoličkoj Crkvi ovo: »Naučna istraživanja, što ih provodi Crkva, istraživanja na temelju povjerenih dokumenata, sile nas, da priznamo, da katolici imaju u rukama oružje, koje se ne smije omalovazavati.«

Kalendar

Listopad

N.	13	18 Ned. po Duh. - Sv. Eduard
P.	14	sv. Kamil p. n.
U.	15	Terezija dj.
S.	16	Sv. Hedviga
Č.	17	Sv. Margareta Alakok
P.	18	Sv. Luka Evanđelist
S.	19	Sv. Petar Alkantari

Sv. Petar Alkantari.

Rodio se je koncem 15. v. u španjolskom gradu Alkantari. Potekao je od plemenitih i pobožnih roditelja. Još u ranom djetinstvu pokazivao je izvanrednu pobožnost i velike umne sposobnosti.

U 16 godini prekinuo je pravne nauke i obukao na se skromno frajnevačko odjelo.

Već u prvim danima redovničkog života, svratio je pozornost ostalih redovnika, pa je u 20 godini bio izabran za nastojnika samostana. Radi svetosti i sposobnosti bio je kroz dugi niz godina na najvećim i najodgovornijim položajima u redu.

Sv. Petar imao je veliko apostolsko srce koje je htjelo sve ljudi privesti Kristu. Po putovima postavlja križeve, da ljudi posjeti na veliku djelo otkupljenja. Sakuplja djecu i omladinu, pa ih poučava u kršćanskom nauku.

Vremenom bila je popustila stara strogost u franjskom redu. Ta činjenica potakla je Petra da podigne samostan blizu grada Pedroze, u kom je obnovio staru strogost i oštrinu.

Redovnici su morali ići bosonogi. Nisu smjeli jesti ni mesa, ni ribe; a ležali su na daskama ili na goloj zemlji.

Sv. Petar veliku strogost života zasladio je molitvom. Osobito je pobožno prikazivao sv. Misu. Njegova pobožnost pri sv. Misu bila je najbolja propovijed.

Svetost Petrovu je Bog još za život nagradio i brojnim čudesima potvrdio. Poput Ante Paduanskog i Frane Ksaverskog slijepima je povraćao vid a hromima bod.

Skršen od velikog pokora i teškog apostolskog rada ostavio je ovaj svijet u 63 godini života. — Kad mu je liječnik saopćio da je smrt blizu, od radosti je zapjevao prvi stih 121 psalma: „Uzradovah se, kad mi rekoše, da idem u kuću Gospodinovu!“

Tko čita "Katolik" neka zna

da najjeftinije kupuje: čarape, muško i žensko rublje, pletena roba, krojački pribor - vazda priznato najjeftinije u trgovini

„Trikotaže“

P. DIZDAR

(Šibenik ul. Kr. Tomislava)

— FILIJALA KNIN — manufakt., plet. trgovina — i skladište štوفа —

COPPERPAIN podmorna boja garantirano za godinu dana isprobana od iskusnih pomarača. Svi vrsti suhih i uljenih boja, lakova, flirisa, katrana, blaka, karboneline, kistova, kita (štuka), pakla i svih u tu struku spadajućih predmeta najbolje kvalitete uz umjerene cijene i solidnu poslugu.

Preporuča se

VIKTOR SOŠIĆ

ŠIBENIK — Specijalna trgovina boja laka.

Trg Stjepana Radića.

Kod crkve Sv. Ivana.

SARTNIK — Tekućina za kuhanje in sekata kao kolač, mula, stjenica i druge garnade. Nadmašuje sve druge preparate kao u kvaliteti tako i u jetinoci. Probajte i uvjerite se.

SVJETIONIK S NAJJAČIM SVIJETLOM je na Mont-Valérienu kod Pariza. Baca svijetlo od milijarde svijetla, te se vidi na daljinu od 300 km.

NOVAK — Svetionik s najjačim svjetlom je na Mont-Valérienu kod Pariza. Baca svijetlo od milijarde svijetla, te se vidi na daljinu od 300 km.

CRKVA SV. DOMINKA — Nedjelja: U 6 s. tihia sv. Misu, u 10 s. pjevana sv. Misu, popodne u 4 s. propovijedi i blagoslov.

CRKVA SV. LUCE — Nedjelja: Sv. Misu u 9 s. Blagoslov u 4 1/2 s.

NOVA CRKVA — Nedjelja: Sv. Misu u 7 1/2 s. i 9 s. školska. Uvečer u 6 s. listopadsko pobožnost.

CRKVA SV. DUHA — Nedjelja: Sv.

Mis u 9 s. Blagoslov u 4 1/2 s.

Povjereništvo POSMRITNE ZDROGU SV. JOSIP, Šibenik

Put Uboškog doma (kuća Olivari).

Obecanje —

Občina Šibenik —